

11

**МАТЕРИАЛИ
ЗА VIII МЕЖДУНАРОДНА
НАУЧНА ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦИЯ**

**НАЙНОВИТЕ НАУЧНИ
ПОСТИЖЕНИЯ - 2012
17-25 март , 2012**

**Том 11
Икономики**

София
«Бял ГРАД-БГ» ООД
2012

МАТЕРИАЛИ
ЗА VIII МЕЖДУНАРОДНА
НАУЧНА ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦИЯ

«НАЙНОВИТЕ НАУЧНИ
ПОСТИЖЕНИЯ - 2012»

17-25 март 2012 година

Том 11
Икономики

София
«Бял ГРАД-БГ» ООД
2012

То публикува «Бял ГРАД-БГ» ООД, Република България, гр.София,
район «Триадица», бул. «Витоша» №4, ет.5

Материали за 8-а международна научна практическа конференция, «Найновите научни постижения», - 2012.
Том 11. Икономики. София. «Бял ГРАД-БГ» ООД - 96 стр.

Редактор: Милко Тодоров Петков

Мениджър: Надя Атанасова Александрова

Технически работник: Татяна Стефанова Тодорова

Материали за 8-а международна научна практическа конференция,
«Найновите научни постижения», 17-25 март 2012 година
на икономики.

За ученици, работници на проучвания.

Цена 10 BGLV

ядки силою, можна спостерігати і говорити лише про ту чи іншу форму деградації і занепад, а не про жоден прогрес або навіть надію на нього...

З іншого боку, «урізане» з боку механізмів відтворення колоніальне і постколоніальне (неоколоніальне) законодавство, волине не ґрунтується на, а навпаки, протилежне і протидіюче «традиційному праву» та й усім традиційним порядкам, що можливо божим дивом іще часом бережуться у культурі підналежних етносів. Думається, що з такої позиції слід уже давно приглянутися до нашої правової системи. Адже вказане і визначене у нас постколоніальне законодавство, використовуване олігархами і оточуючими імперіями, завжди безпосередньо «спеціалізується» на інтересах метропольної експлуатації ресурсів в підналежних територіях і галузях. В той час, як повноцінне, бо пов'язуване з відтворювальними процесами, законодавство завжди першочергово виконує оптимізаційно-регулятивну функцію, а тому й оцінюється і вдосконалюється за конструктивними результатами своєї дії.

Завдання юридично-правової підсистеми не тільки, власне, полягатиме в організаційно-правовому забезпеченні постійного «крейсерського» функціонування досконально розбудованої соціально-економічної системи, але (що на перших етапах і є найважливішим) у саме її відлагодженні. Зокрема, слід було б окремо подумати про створення відповідної законодавчої бази та низки підзаконних актів, стимулюючих інноваційно-організаційну діяльність активну громадянську участь у суспільно-політичному житті і державному управлінні, фінансово-економічний контроль використання національних ресурсів та їх «фінансового руху». Адже відомо, що від цих суспільних явищ і процесів вже тепер прямо узалежнюється і соціальна будова, і соціально-кадрова політика, і соціально-економічне забезпечення, і кваліфікаційно-трудова структура та вся соціальна інфраструктура соціуму.

К.е.п. Марчук Л.П.

Миколаївський державний аграрний університет

РОЛЬ ІНФОРМАЦІЇ У СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Однією з найважливіших проблем, пов'язаних з інноваційними зрушеннями в суспільстві, є проблема створення ефективної системи інформаційного забезпечення. Обґрунтуємо актуальність цієї проблеми теоретично.

Сучасний розвиток постіндустріального суспільства демонструє появу принципово нових ознак економічного та соціального змісту. Для порівняння нагадаємо, що за часів індустріальної епохи визначальним фактором розвитку вважалися засоби виробництва (перш за все технічні), які набули соціально-економічної форми капіталу і використовувалися для збагачення незначної час-

тини населення. Багатство суспільства виступало в матеріально-речовій формі, а його розміри обмежувалися наявними матеріальними ресурсами і ступенем експлуатації найманих працівників.

В епоху постіндустріального суспільства починає формуватися нова система створення суспільного багатства. Її найважливішим стратегічним ресурсом стають знання, які, перетворюючись на новітні технології, забезпечують безперервність науково-технічного розвитку, а отже, сприяють повсякденному удосконаленню виробництва. Тепер багатство суспільства поступово набуває нематеріальної форми і виступає у вигляді нагромадження постійно оновлюваних знань, спроможних значно підвищити матеріальний добробут суспільства, забезпечити його духовний розвиток і кардинально змінити умови існування людей. Опанування та практичне застосування знань висуває нові вимоги до фахової підготовки працівників, потребує всебічного використання їх інтелектуальних здібностей і постійного творчого пошуку. Тому можна стверджувати, що відтепер обмежуючим чинником для зростання суспільного багатства стає розвиток людського інтелекту.

Необхідність постійного опанування суспільством нових знань обумовлює першочергову значущість поширення відповідної змістової інформації, яка сприятиме активізації розвитку соціального інтелекту. У зв'язку з цим суспільство об'єктивно зацікавлено у створенні цілеспрямованої системи інформаційної взаємодії індивідів, у розвитку їх комунікаційних зв'язків, а отже, у здійсненні процесу інформатизації. Зважаючи на це, відомий американський економіст П. Друкер стверджував, що головною рушійною силою сучасності є «систематизована, цілеспрямована, організована інформація» [1]. Звідси бажання розглядати сучасне суспільство як інформаційне, стрижнем якого виступають інформаційно-комунікаційні зв'язки, спроможні гарантувати передавання та отримання знань у вигляді повідомлень.

Нині можна говорити лише про початковий етап розвитку інформаційного суспільства, коли закладено основи інформаційної економіки. Її розвиток супроводжується невинною інформатизацією суспільства, масовим поширенням інформаційного бізнесу. Завдяки інформаційно-комунікаційним технологіям досягається узгодженість функціонування різних сфер і галузей економіки, забезпечується оперативна взаємодія управлінських структур різного рівня, у великому обсязі надаються різноманітні інформаційні послуги населенню, створюється інформаційне поле для масштабної підприємницької діяльності. Постійно удосконалюються техніко-технологічні засоби передавання інформації та регулювання інформаційних потоків. Йдеться про комп'ютери, кабельні мережі, технічні засоби телекомунікаційного зв'язку, програмне забезпечення, електронні інформаційні технології тощо. Їх розповсюдження вимагає від населення підвищення загальноосвітнього рівня, комп'ютерної грамотності, належної культури спілкування, а отже, сприяє інтелектуалізації суспільства в цілому.

З огляду на стрімкий розвиток і масове поширення сучасних інформаційно-комунікаційних технологій науковці висувують гіпотезу про четвертий суспільний поділ праці, який означає виокремлення інформаційної діяльності в особливу сферу економічного життя суспільства [2].

У багатьох країнах світу інформаційний сектор економіки є досить масштабним. Наприклад, у країнах Західної Європи більше половини зайнятого населення працює у сфері інформаційних технологій. Ця сфера активно фінансується як найбільш перспективна. Так, країнами ЄС на виконання Сьомої рамкової програми НДДКР (2007-2013 рр.) виділено понад 73 млрд. євро, у тому числі на інформаційні та телекомунікаційні технології – понад 12 млрд. євро [3].

У США 75% доданої вартості у промисловості створюється завдяки використанню сучасних інформаційних технологій. В інформаційному секторі цієї країни, на який припадає 25% всіх витрат на науково-дослідні розробки, чисельність зайнятих за останнє десятиріччя зросла у два рази [4].

В Україні інформаційний сектор поки що розвинутий недостатньо, але певні надбання у сфері ІКТ країна все ж таки має. За кордоном визнаються можливості України щодо розвитку мобільного зв'язку, розробки програмного забезпечення, розвитку електронної промисловості, створення умов для поширення інформаційних послуг.

Отже, новітні інформаційні технології кардинально змінюють сучасне суспільство, надаючи йому нові можливості для економічного і соціального прогресу.

Література:

1. Друкер П. Посткапіталістическое общество / П. Друкер. – М. : Academia, 1999. – 438 с.
2. World social report, 2010/2011: providing coverage in times of crisis and beyond. – Geneva, UNESCO, ILO, 2010. – 275 p.
3. Шнипко О. С. Національний розвиток інформаційно-комунікаційних технологій і конкурентоспроможність / О. С. Шнипко // Економіка і прогнозування. – 2007. – №1. – С. 116-129.
4. Швиданенко О.А. Основні тенденції трансформації глобальної конкурентоспроможності/ О. А. Швиданенко // Актуальні проблеми економіки. –2011. – №3(117). – С. 46-55.